LICG HUISDIERENBIJSLUITER

DE HANDLEIDING VOOR HET HOUDEN VAN HUISDIEREN

landelijk informatiecentrum gezelschapsdieren

Serie rassenbijsluiters

Brits Korthaar en Brits Langhaar

De Brits Korthaar is één van de populairste kortharige kattenrassen. De Brits Langhaar is de langharige variant van de Brits Korthaar. Deze katten zijn over het algemeen rustige dieren die houden van het gezelschap van hun baas. Ze komen in veel verschillende kleuren en aftekeningen voor.

Kies het juiste ras voor uw situatie: lees vóór het kopen eerst of de Brits Korthaar of de Brits Langhaar het ras is dat u zoekt.

Lees ook de huisdierenbijsluiter Kat op www.licg.nl
voor alle benodigde basisinformatie over katten.

LICG

Algemeen

Zoals de naam al aangeeft, komt de Brits Korthaar (ook wel Brit genoemd) van oorsprong uit Groot-Brittannië. Het ras werd in 1871 voor het eerst op een show getoond. Door de eerste Brits kortharen tijdens het begin van de twintigste eeuw met Perzisch Langharen te kruisen, ontstond een rustige, stevige kat, met een kortharige, wollig aanvoelende vacht. Na de Tweede Wereldoorlog was het aantal Brits Kortharen fors afgenomen. Daarom werd er opnieuw met andere kattenrassen, waaronder de Perzisch Langhaar, gekruist. Met name aan de oogkleur en de vacht is nog steeds de invloed van de Pers te zien.

Een bijeffect van het kruisen met de Perzisch Langhaar was dat veel Britten het gen meekregen voor lange haren. Daardoor werden er bij de Britten ook regelmatig langharige kittens geboren. Door bewust met deze langharige dieren verder te fokken, is de Brits Langhaar (ook wel Brittanica, Lowlander of Highlander genoemd) ontstaan. In 2012 werd de Brits Langhaar als ras erkend door de Nederlandse onafhankelijke verenigingen. Sinds 2017 is de Brits Langhaar als ras erkend door de Fédération Internationale Féline (FIFe).

De Brits Korthaar en de Brits Langhaar worden gemiddeld vijftien jaar oud.

Uiterlijk

De Brits Korthaar en Langhaar kennen vrijwel dezelfde rasstandaard, maar met verschil in de beharing. Het zijn middelgrote tot grote compacte katten met een gewicht tussen 3,5 en 8 kilogram. Katers zijn steviger gebouwd dan poezen en hebben vaak zeer duidelijk ontwikkelde kaken. Het kan tot wel drie jaar duren voordat deze katten qua lichaamsbouw helemaal uitgegroeid zijn.

De katten hebben een brede, ronde kop met volle wangen, een stevige kin en een korte brede neus. Ze hebben kleine afgeronde oren, bij de Brits Langhaar zijn deze van binnen goed behaard. De ogen zijn groot, rond en wijd geopend en staan ver uit elkaar. De ogen kunnen oranje, groen of blauw zijn. Ook twee verschillend gekleurde ogen kunnen voorkomen. De neus is kort en breed. Ze hebben een korte, sterke nek, een brede borst en sterke schouders en rug. Het lichaam is gespierd. De poten zijn kort en stevig en de voeten rond. De staart is kort en breed met een rond uiteinde. De Langhaar heeft een goed behaarde staart.

De vacht van de Korthaar is kort, dicht ingeplant en opstaand en er is een goede ondervacht. Vanwege de dichtheid ligt de vacht niet strak op het lichaam, maar staat iets van het lichaam af. De haren zijn fijn en voelen ‘crisp’. De Langhaar heeft halflang tot lang haar dat van het lichaam afstaat. Het haar is kort bij het gezicht en wordt steeds langer bij de wangen. Ook heeft de Langhaar een goed ontwikkelde kraag. De vacht van de Langhaar is stevig, dicht ingeplant en pluizig. De aanwezige ondervacht zorgt voor flink volume.

De Brits Korthaar en Langhaar komen in veel diverse kleuren voor, zowel met als zonder witaftekeningen, en zowel ‘tabby’ (met patroon) als effen gekleurd. Ook pointaftekeningen kunnen voorkomen. Hiermee worden aftekeningen bedoeld op het gezicht, de oren, de poten, de geslachtsdelen en de staart.

De volledige rasstandaarden kunt u vinden bij de overkoepelende organisatie Fédération Internationale Féline (FIFe), bij de verschillende rasverenigingen en bij het Nederlands Onafhankelijk Kattenkeurmeestersgilde (NOKK).

Waarschuwing!

Een deel van de Britse Kort- en Langhaarkatten heeft een te korte neus (waarschijnlijk als gevolg van de vroegere kruising met Perzisch langharen). Dit kan gezondheidsproblemen opleveren:

- Katten met een te platte snuit zijn vaak continu benauwd! Ze kunnen een snuivende of snurkende ademhaling en andere ademhalingsproblemen hebben, omdat hun luchtwegen te smal zijn.
- Gebitsproblemen worden bij kortsnuitige katten vaak gezien omdat de tanden en kiezen niet goed op elkaar aansluiten. Dit maakt het voor de kat ook moeilijker om te bijten en kauwen.
- Doordat de ogen van kortsnuitige katten vaak wat uitpuilen kunnen de oogleden zich niet altijd goed sluiten. Dit kan leiden tot beschadigingen van het hoornvlies van de ogen. Door de korte snuit prikken er vaak ook haren van de snuit in de ogen, wat zorgt voor nog meer oogirritatie. Verder hebben katten met een te korte neus regelmatig problemen met de afvoer van traanvocht. Doordat het traanvocht tussen de neusplooien blijft staan, ontstaan regelmatig huidontstekingen.

Let op: Het is in Nederland verboden om te fokken met katten die een te korte snuit hebben!

Karakter

De Brits Korthaar en Langhaar zijn rustige, geduldige katten. Ze hebben een gelijkmatig humeur, een zacht karakter, zijn vaak erg verdraagzaam en vriendelijk en hebben een groot aanpassingsvermogen.

Ze zijn naar hun baas erg aanhankelijk en houden van gezelschap, aandacht en aaien. Het zijn echter geen echte schootkatten en ze houden er niet altijd van om opgetild te worden. Het is belangrijk dat u voldoende tijd voor deze dieren hebt. Ze kunnen zich echter ook redelijk zelf bezig houden en soms liggen ze uren te slapen. Naar andere dieren en naar kinderen zijn ze over het algemeen tolerant. Bij vreemden houden ze soms eerst wat meer afstand.

Let op: Hebben Britse Korthaar of Langhaar katten een te korte snuit, dan kan een erg rustig gedrag ook komen doordat ze benauwd zijn!

Verzorging

Wen een kitten al op jonge leeftijd aan borstelen en kammen. Ook zaken als tandenpoetsen, het knippen van de nagels en andere zaken zijn handig om van jongs af aan bij uw kat aan te leren. Als u overweegt om met uw kat naar shows te gaan, kunt u hem ook aan wassen laten wennen. Gebruik daar dan speciale kattenshampoo voor. U kunt bij een kattentrimmer advies inwinnen voor een optimale verzorging van de vacht.

De Brits Korthaar stelt geen hoge eisen aan zijn vachtverzorging. Zorg er wel voor dat u ze eenmaal per week kamt of borstelt, vanwege de dikke ondervacht. Tijdens de ruiperiode kan het nodig zijn om ze vaker te kammen, om zo de losse haren uit de dichte vacht te verwijderen. Voor het kammen kunt u gebruik maken van een grove metalen kam en een slickerborstel.

Voor de lange haren van de Brits Langhaar is meer aandacht nodig. Kijk goed naar de kat en zijn vacht. Vaak is ook hier eenmaal per week voldoende. Het kan bij sommige katten echter verstandig zijn om wel vaker te kammen. Vanwege de lange haren kan kammen bovendien meer tijd kosten. Zeker bij de oksels, de liezen en aan de achterkant kunnen makkelijk klitjes vormen.

Dit kan uiteindelijk leiden tot vervilting van de vacht. Grotere klitten en viltplekken kunnen pijnlijk zijn en bovendien zorgen voor huidproblemen. Een zorgvuldige vachtverzorging is daarom noodzakelijk! Het beste kunt u daarvoor metalen kammen gebruiken. Borstels werken onvoldoende tegen klitten en van plastic kunnen de haren statisch worden, wat de kans op klitten vergroot. Zorg dat u niet alleen de lange haren aan de buitenzijde, maar ook de ondervacht goed doorkamt. Doe dat eerst met een grove kam en daarna nog een keer met een fijnere kam. Als het niet lukt om de vacht klitvrij te houden, kunt u overwegen een kattentrimmer in te schakelen.

Beweging en activiteiten

Net als veel katten vindt ook een Brits Kort- of Langhaar het prettig om naar buiten te kunnen, zorg dan uiteraard voor een veilige omgeving. Deze katten kunnen over het algemeen ook goed binnenshuis gehouden worden. Er moet dan wel voldoende krab- en speelruimte zijn. Ze zijn vrij speels aangelegd en vinden het leuk om achter balletjes en hengeltjes aan te jagen. Door regelmatig dergelijke spelletjes met uw kat te spelen, zorgt u bovendien voor wat extra training, wat overgewicht kan voorkomen.

Let op: Heeft uw Britse Kort- of Langhaar een erg korte snuit, is hij heel rustig en houdt hij niet van spelen, dan kan dat gedrag ook komen doordat hij benauwd is! Laat uw kat controleren bij de dierenarts.

Socialisatie en opvoeding

Het is heel belangrijk dat een kitten goed gesocialiseerd wordt. Socialiseren betekent dat het dier went aan mensen, aanrakingen, allerlei verzorgende handelingen zoals borstelen en nagels knippen, (vreemde) geluiden en andere dieren. Wanneer een kat niet goed gesocialiseerd wordt, kan het dier gaan lijden aan stress en angst. Dit kan resulteren in medische problemen, zoals huidproblemen en problemen met het immuunsysteem. Ook kan een kat gedragsproblemen ontwikkelen, bijvoorbeeld onzindelijkheid, angst of agressief gedrag.

De socialisatieperiode van kittens ligt hoofdzakelijk tussen de leeftijd van twee tot zeven weken. Er wordt daarnaast verondersteld dat katten ook een zogenaamde tweede socialisatieperiode kennen, die doorloopt totdat de kat veertien weken oud is. Kittens mogen volgens de wet al bij de moeder weg bij een leeftijd van minimaal zeven weken, maar dit is vaak veel te vroeg! Een fokker die aangesloten is bij een kattenvereniging, zal zijn kittens pas meegeven wanneer deze dertien weken oud zijn. Dit betekent dat de socialisatieperiode deels of zelfs geheel plaats vindt bij de fokker. Let er daarom bij aanschaf op dat de fokker uitgebreid aandacht besteedt aan de socialisatie van uw toekomstige kitten.

Lees ook het artikel Aanschaf van een raskat en bekijk de Kitten-checklist.

Ziekten en erfelijke aandoeningen

Bij geheel witte katten kan gehele of gedeeltelijke doofheid voorkomen. Het is daarom belangrijk om bij aanschaf van een witte kat van te voren een gehoortest te laten uitvoeren. Voor fokdieren is dit vanuit zowel FIFe als vanuit de Nederlandse onafhankelijke verenigingen verplicht.

Voorbeelden van afwijkingen die bij meerdere kattenrassen en dus ook bij de Brits Kort- en Langhaar kunnen voorkomen zijn Polycystic Kidney Disease (PKD) en Hypertrofische Cardiomypathie (HCM). Beide ziekten zijn op termijn dodelijk voor een kat.

Polycystic Kidney Disease (PKD) is een erfelijke nierafwijking, waardoor de nierfunctie achteruit gaat. Katten met PKD hebben in beide nieren meerdere cystes (met vocht gevulde holtes). Zowel het aantal als de grootte daarvan zal toenemen als de kat ouder wordt. Hierdoor gaan de nieren steeds minder functioneren. Klachten ziet men vaak pas laat, als de nierfunctie al dusdanig achteruit is gegaan dat meer dan 70% van het nierweefsel is aangetast.

De symptomen van een chronisch verminderde nierfunctie zijn onder andere een verminderde eetlust, vermageren, veel drinken en plassen, minder activiteit van de kat, uitdroging, bleke slijmvliezen door bloedarmoede en braken. PKD is niet te genezen en een kat zal uiteindelijk overlijden aan nierfalen. Met medicijnen en een nierdieet kan men het nierfalen zoveel mogelijk vertragen en de klachten verlichten.

PKD is erfelijk en kan door de ouderdieren doorgegeven worden aan hun kittens. Het is daarom belangrijk dat de ouderdieren getest worden op PKD en niet te fokken met dieren die PKD hebben. Er is een DNA test beschikbaar. Daarnaast kan bij dieren vanaf een leeftijd van zes maanden door middel van een echo een betrouwbare diagnose gesteld worden.

Hypertrofische Cardiomypathie (HCM) is een erfelijke hartafwijking die voor kan komen bij alle katten, dus ook de Brits Kort- en Langhaar. Het hart zorg ervoor dat het bloed in het lichaam rondgepompt wordt. Bij HCM zijn de spieren van de linker hartkamer verdikt (hypertrofie). Hierdoor kan er minder bloed rondgepompt worden en is er een grotere kans op het optreden op trombose. Ook kan er vochtophoping in de longen en de borstkas ontstaan en is het mogelijk dat de hartkleppen niet goed meer werken.

HCM kan zich op iedere leeftijd openbaren, maar wordt meestal geconstateerd bij katten jonger dan vijf jaar. Soms zijn er niet of nauwelijks symptomen te zien, maar overlijdt een kat plotseling. Het is ook mogelijk dat een kat klachten ontwikkelt zoals een slechte eetlust, benauwdheid, een versnelde ademhaling of verlamming van de achterpoten. Daarnaast kan het gebeuren dat een dierenarts bij een reguliere controle ineens een hartruis constateert. Een hartruis duidt echter niet altijd op HCM en het is ook mogelijk dat een kat HCM heeft, zonder dat een hartruis gehoord wordt.

Het is niet mogelijk HCM te genezen. Met medicatie is het wel mogelijk om klachten te verlichten en het hart en lichaam zo goed mogelijk te ondersteunen.

Het is belangrijk dat fokdieren jaarlijks onderzocht worden op deze aandoening, dit kan door middel van een echo. Dit geeft helaas geen volledige garantie. Dieren met HCM zouden niet gebruikt moeten worden voor de fok.

Een aandoening die bij Britse Kort- en Langharen voor kan komen is Brachycephalic Obstructive Airway Syndrome (BOAS). BOAS is een groep van afwijkingen die ontstaan door een abnormale bouw van de kop met een te korte neus (brachycephalic, of brachycefaal, betekent kortschedelig). Hoe extremer de korte, brede kopvorm, hoe groter de kans op benauwdheid en afwijkingen aan neus, bek, keel en ogen. Let op: Het is in Nederland verboden om te fokken met katten die een te korte snuit hebben!

Neem bij twijfels over de gezondheid van uw dier altijd contact op met uw dierenarts!

Met welke katten mag niet worden gefokt?

Om de gezondheid en het welzijn van dieren te beschermen gelden er regels voor het fokken. Die staan vermeld in het Besluit houders van dieren. De Nederlandse Voedsel en Warenautoriteit (NVWA) vat dit duidelijk samen:

- Fok niet met katten of honden die schadelijke uiterlijke kenmerken kunnen doorgeven aan hun kittens of pups. Voorbeelden van schadelijke uiterlijke kenmerken zijn:
    - Te korte snuit
    - Zeer korte poten
    - Te lange rug
    - Oogaandoeningen, zoals entropion
    - Heel veel huidrimpels
    - Extreem klein gefokte dieren, bijvoorbeeld met kleine schedels
    - Gevouwen oren (bij katten)
    - Geen haar of geen snorharen (bij katten)
- Fok niet met katten of honden die ernstige erfelijke afwijkingen, ziekten of gedragsafwijkingen kunnen doorgeven aan hun kittens of pups, zoals:
    - Erfelijke epilepsie
    - Hypofysaire dwerggroei (tekort aan groeihormoon)
    - Hartaandoeningen
    - Heup- en elleboogdysplasie
    - Oogaandoeningen
    - Afwijkingen aan de wervelkolom
- Fokken mag alleen met dieren die zich op een natuurlijke manier kunnen voortplanten. Dus niet via kunstmatige inseminatie of met een geplande keizersnede.

Belangrijk voor u om te weten

- Britse Kort- en Langhaar katten kunnen in een of meer van bovenstaande categorieën vallen. Voor die dieren geldt dus een fokverbod! Koop deze dieren niet, want daarmee houdt u de handel in ongezonde katten in stand.
- Verantwoord fokken betekent ook dat ouderdieren vóór de fok worden getest en dat katten met bewezen erfelijke problemen niet worden ingezet. Vraag bij de fokker van een Brit dus altijd om officiële testresultaten van beide ouderdieren. Zie de Kitten-checklist voor meer belangrijke tips.
- Tot slot: Wees u bewust van de gezondheidsrisico's bij Britse Kort- en Langharen. Kies uitsluitend voor een gezond dier, zonder extreme uiterlijke kenmerken of (bij de ouderdieren) bewezen erfelijke aandoeningen. Zo voorkomt u dierenleed én hoge dierenartskosten. Ook heeft u meer plezier van uw kat, omdat hij zich goed voelt en gezond is.

Benodigde ervaring

Om een Brits Korthaar of Brits Langhaar als huisdier te houden is geen specifieke ervaring nodig. Zorg er wel voor dat u zich voor de aanschaf goed laat informeren en lees ook de algemene Huisdierenbijsluiter Kat.

Aanschaf en kosten

Aanschaf

Tip: Lees ook het artikel Aanschaf van een raskat en bekijk de Kitten-checklist. Daarin staat duidelijk aangegeven waar u bij de aanschaf van een kat op moet letten. Zo voorkomt u teleurstellingen!

Een Brits Kort- of Langhaar met papieren kunt u aanschaffen via een fokker die is aangesloten bij een ras- of kattenvereniging. Deze verenigingen kunnen u met deze fokkers in contact brengen. Kittens die gekocht worden van een fokker die aangesloten is bij een bij FIFe aangesloten rasvereniging, zijn minimaal dertien tot veertien weken oud. Nederlandse verenigingen houden over het algemeen een leeftijd van dertien weken aan voordat een kitten naar een nieuwe eigenaar gaat. Daarnaast kennen vrijwel alle verenigingen aanvullende eisen. Zo moet de moederpoes getest zijn op FIV en FeLV en worden witte katten getest op doofheid. Fokdieren zouden getest moeten zijn op HCM en PKD. De kittens moeten gevaccineerd zijn tegen katten- en niesziekte.

Het is verstandig om na te vragen of de ouderdieren getest zijn op aandoeningen zoals FIV, FeLV, HCM en PKD en te controleren of de uitslagen inderdaad goed waren.

Koop geen kitten als de moederpoes niet aanwezig is en als de kittens niet in huiselijke kring opgroeien. Let er op dat de fokker de kittens goed socialiseert en dat de kittens ingeënt, ontwormd en eventueel gechipt zijn. Zorg dat u de stamboom meekrijgt op de dag dat u uw kitten ophaalt.

Volwassen katten worden vaak via (bemiddeling van) de verenigingen herplaatst. Soms vindt u een Brits Kort- of Langhaar via asielen.

Kosten

De prijzen van kittens liggen tussen de 500 en 1000 euro. Herplaatsingskatten via bijvoorbeeld asiel of rasvereniging zijn over het algemeen (veel) goedkoper. Daarnaast zijn er aanschafkosten voor bijvoorbeeld een mandje, een krabpaal, kattenbak, voer- en waterbakjes en speelgoed. Denk ook kosten van chippen en castratie en aan terugkerende kosten van goede voeding en jaarlijkse vaccinaties, parasietenbestrijding en dierenartscontroles. Wanneer u naar shows wilt gaan, krijgt u te maken met allerlei aanvullende kosten zoals inschrijfgeld, reiskosten en de kosten voor het keuringsklaar maken van uw kat.

Tot slot kunt u voor kosten komen te staan als uw dier onverhoopt ziek wordt. Onverwachte dierenartskosten kunnen tegenwoordig hoog oplopen. U kunt overwegen hiervoor een ziektekostenverzekering af te sluiten.

Tip: Bekijk voor meer informatie het artikel Wat kost een huisdier?

Bijzonderheden

- Jonge katten mogen volgens de wet al op de leeftijd van zeven weken bij de moeder weg, maar dit is vaak echt veel te vroeg! Lees meer daarover in het artikel Aanschaf van een raskat. De meeste fokkers van raskatten geven kittens pas mee vanaf een leeftijd van 13 tot 14 weken. Daarbij is het wel belangrijk dat er bij de fokker voldoende aandacht wordt besteed aan een goede socialisatie van de kittens.
- Laat uw kat chippen en zorg ervoor dat de registratie in orde is zodat hij teruggebracht kan worden wanneer hij wegloopt of verdwaalt. Als de kat al gechipt is bij de fokker, zorg dan dat u de registratie op uw naam overzet en de kat met uw gegevens registreert. Meer informatie vindt u op chipjedier.nl.
- U kunt er voor kiezen om met uw Brits Kort- of Langhaar mee te doen aan tentoonstellingen of keuringen. Meer informatie hierover kunt u vinden bij de rasvereniging en / of de organisator van de show.
- Er zijn verschillende kattenverenigingen, waaronder de bij Felikat aangesloten Rasclub Brits Korthaar, de bij Mundikat aangesloten Brits Korthaar Club, de bij Neocat aangesloten rasvereniging Neocat Britten en de rasvereniging Brits.

© LICG